

3-daagse in de veluwe – Evaringen van een nieuw lid

Na een veilige autorit aangekomen bij het Human & Horse Hotel in Kootwijkerbroek. Als nieuw lid van de Antwerpse Trekruiters is dat toch een spannende belevenis zo een weekendje weg met je paard. Onze paarden genoten van het zonnetje in de zandpaddocks terwijl mijn reisgenoten me geduldig instructies gaven bij het parkeren van de trailer. Nadat we onze intrek namen in de comfortabele hotelkamers, trokken we er op uit voor een namiddagwandeling van 13 km. Vanaf de oprijlaan stapten we een klein stukje langs een fietspad en een rustige landweg zo de ruitersporen op. Ideale wandeltemperatuur voor de paarden. Na de wandeling konden onze paarden rollen in de paddocks en smullen van hooi. Wij genoten mee met een drankje van op het dakterras met uitzicht op de gehele accommodatie en de velden. In de stallen lag er een heerlijk strobedje klaar voor onze viervoeters. We sloten de avond af met een gezellig etentje bij restaurant “De Vergulde Leeuw”.

Bij het ontwaken ontdekken we dat de weersvoorspellingen niet zo als bij het voorbije warme paasweekend zijn. Het regent pijpenstelen, maar we zijn niet van suiker dus gewapend met regenjas gaan we er voor. Gelukkig klaart het helemaal op bij ons vertrek. Aan het begin van dit natuurgebied ligt een wildrooster, ernaast een poort die je vanop je paard kan openen. Lukt dit niet dan zijn er opstapjes voorzien. We oefenden elke dag opnieuw als voorbereiding op de Yehaw Games bij Petra en Kristof.

Tijdens een rit over de Veluwe is het bijna onmogelijk niet onder de indruk te raken van dit uitgestrekte natuurgebied. Bossen, heidevelden, zandvlakten en weidegronden strekken zich uit tot aan de horizon. In het hart van de Veluwe maken de bomen van Nederlands grootste bosgebied opeens plaats voor een groot open gebied van heidevelden en zandverstuivingen: het Kootwijkerzand. Met een oppervlakte van 700 hectare is het de grootste actieve zandverstuiving van West- Europa. In het midden bevindt zich het monumentale zendstation Radio Kootwijk dat in de jaren twintig van de vorige eeuw werd gebouwd voor radiotelegrafisch contact met toenmalig Nederlands-Indië. Het imposante gebouw, dat het midden houdt tussen een tempel en een sfinx, contrasteert prachtig met de lege, woeste omgeving. We kwamen wat wandelaars, fietsers, ruitervrienden en menners tegen. Altijd opnieuw met een vriendelijke groet en respect voor elkaar.

Tijdens de middagstop knuffelden we dikke bomen om het bindtouw te bevestigen voor onze paarden. We zetelden op een dikke boomstam om onze lunch te verorberen. Voldaan zetten we onze tocht verder. We passeerden enkele rustgebieden voor wild. Die rust namen de ‘Big Five’ van Nederland wel letterlijk want we zagen enkel sporen van edelherten, de ravage van wilde zwijnen en achtergebleven prooien van de vos. Een rode eekhoorn, een buizerd en konijnen werden wel door ons gespot. Een koekoek en een specht lieten van zich horen. We deden nog een stop voor een drankje bij een plaatselijk brasserie. Op enkele buitjes na hielden we het droog. Een mooie rit van 32 km op de teller. Terwijl onze paarden smulden van hun avondmaal, aten wij pizza en werden we door de uitbaters getrakteerd op een oranjekleurig (hoe kan het ook anders) gebak voor Koningsdag.

Na een goede nachtrust konden we zondagmorgen al weer genieten van een heerlijk en uitgebreid ontbijtbuffet en maakten we ons lunchpakket klaar voor de laatste tocht van 22 km. De zon was al van de partij. Deze keer reden we een andere richting uit. De ruiter- en menpaden met knooppunten zijn fantastisch. Ze worden onderhouden door een 70-tal vrijwilligers waarvoor onze oprechte dank. Er is ook een avonturenpad waar je wat hindernissen kan overwinnen met je trouwe vriend. Deze keer hielden we halt bij een 'parking voor paarden' met een picknickbank. Als nieuweling moet Woody nog leren dat hij wat moet rusten i.p.v. van te spelen met de vriendjes of ontsnappingspogingen te ondernemen om bij het groen, dat altijd groener is op een ander, te komen. Met zo een leuke bende werd er onderweg veel verteld, gelachen en zelfs gezongen. Brainstormen over ritten en weekendjes die we nog zullen en willen ondernemen geen gebrek. Maar af en toe werden we ook stil en voelden we ons één met de mooie natuur. Spijtig genoeg komt aan alle mooie liedjes een einde dus namen we afscheid en keerden we tevreden en met de batterijen weer helemaal opgeladen huiswaarts.

Dank u wel Daisy om dit weekend te organiseren, dank aan Human & Horse hotel voor hun gastvrijheid en mooie locatie en aan mijn reisgenoten om er een leuk weekend van te maken. Woody en ik hebben veel bijgeleerd. Hop naar de volgende!

Hilde

